

dant Myrbert paa Gaderne, som dette let kunde give Anledning til, ikke at tale om, at det vil foranledige, at man vil gjøre formelig Jagt paa Hundene. Der er Mange, der leve af at flaae døde Hunde, sælge Skindet og smelte Fedtet, som de da sælge til Apothekerne, og disse Folk ville naturligtviis søge at fortjene Saameget som muligt. Jeg troer, at der vil fremkomme mange Misbrug, hvis denne Bestemmelse bliver gjort gjældende, for ikke at tale om, at den vil give Anledning til Dyrplageri, thi det er meget vanskeligt at faae saadanne Dyr dræbte, naar man ikke er forsynet med de fornødne Redskaber. Et Andet er, at man skal have Ret til at dræbe en Hund, naar man angribes af den. Det følger ligefrem af de simple Regler om Nødværge og behøver derfor ikke at optages i Loven; jeg skulde derfor meget ønske, at disse Linier i Endringsforslaget faldt bort. — Ved § 2 har jeg intet Videre at bemærke. — Naar det derimod i Endringsforslagene hedder, at Lovens Titel skal forandres til „Lov angaaende løse og herreløse Hunde,“ saa troer jeg ikke, at denne Overkrift er saa aldeles hensigtsmæssig; thi § 2, som taler om, hvorledes Overtrædelser af Bestemmelserne i Plakaten 4de October 1815 §§ 9 og 10 skulle straffes, taler ogsaa om Hunde, der ikke ere løse, og gjælder om alle Hunde, og § 1, saaledes som den nu i det principale Endringsforslag er foreslaaet omændret, taler ogsaa om Hunde, der have Herre, og maa absolut ogsaa angaae disse. Det forekommer mig derfor, at det var bedst, om Lovens Titel forblev, som det er foreslaaet i Udskættet. — Med

Hensyn til det subsidiairt stillede Endringsforslag skal jeg blot tillade mig at bemærke meget Lidt. Det hedder her: „Bestemmelserne i Plakaten 4de October 1815 § 1 udvides til at gjælde til enhver Tid o. s. v.“ Jeg troer, at Lovsproget ikke saa gjerne bruger Udtrykket „udvide“ i denne Betydning; det maatte vel hellere hedde: „Bestemmelserne skulle herefter gjælde til enhver Tid o. s. v.“ Med Hensyn til, at det her foreskrives, at Hundene skulle være forsynede med forvarlige Mundkurve, gjælder det Samme, som jeg har bemærket ved det principale Forslag, og ligeledes finder her Anvendelse, hvad jeg før bemærkede om Plakaten 4de October 1815, forsaavidt der deri tales om Hunde, som træffes „paa Trapper og Gange, i Gaarde o. s. v.“ Naar det endvidere i det subsidiaire Forslag hedder: „vil ved Politiets Foranstaltning være at optage, samt derefter at dræbe, saafremt Hundens Eier ikke inden 2 Dage melder sig og erlægger en Muld fra 2 til 5 Rd. R. M., der i Gjentagelsestilfælde fordobles,“ saa opstaaer det Spørgsmaal, hvorfor man ikke har ladet det blive ved den gamle Bestemmelse i Plakaten 4de October 1815, som siger, at i Overtrædelsestilfælde skal Hunden optages og dræbes, og Eieren straffes med en Muld fra 5 til 20 Rd. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse var ret passende; jeg seer ialtsald ikke, at der er tilstrækkelig Grund til en Nedsættelse. — Jeg skal tillade mig i den af mig antydede Retning, saafremt det, jeg her har forebragt, finder Medhold i Forsamlingen, at stille Endringsforslag til Sagens næste Behandling.